

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ^ קושיא- challenge ? שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראייה
מקרא- key:	

		Talmud Navigator										
		מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ברכות-מאימתי	מימרא											
בניהו בן יהוידע - זה סנהדרין, ואביתר - אלו אורים ותומים, וכן הוא אומר: (שמואל ב' כ') ובניהו בן יהוידע על הכרתי ועל הפלתי												ד.
ולמה נקרא שמם כרתי ופלתי?												ד.
כרתי - שכורתים דבריהם, פלתי - שמופלאים בדבריהם												ד.
ואחר כך שר צבא למלך יואב.												ד.
מאי קרא - (תהלים נ"ז) עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר.	רב יצחק בר אדא ואמרי לה אמר רב יצחק בריה דרב אידי:											ד.
משה לעולם הוה ידע, ודוד נמי הוה ידע.	רבי זירא:											ד.
וכיון דדוד הוה ידע, כנור למה ליה?												ד.
לאתעורי משנתיה.												ד.
וכיון דמשה הוה ידע, למה ליה למימר כחצות?												ד.
משה קסבר: שמא ישעו אצטגניני פרעה ויאמרו משה בדאי הוא.												ד.
למד לשונך לומר איני יודע, שמא תתבדה ותאחז.	דאמר מר:											ד.
בפלגא אורתא דתליסר נהוי ארברס הוה קאי, והכי קאמר משה לישראל: אמר הקדוש ברוך הוא, למחר כחצות הלילה כי האידנא, אני יוצא בתוך מצרים.	רב אשי:											ד.
(תהלים פ"ו) לדוד שמרה נפשי כי חסיד אני												ד.
כך אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם לא חסיד אני? שכל מלכי מזרח ומערב ישנים עד שלש שעות, ואני (תהלים קי"ט) חצות לילה אקום להודות לך.	לוי ורבי יצחק: חד אמר:											ד.
אגודות אגודות בכבודם, ואני ידי מלוכלכות בדם ובשפיר ובשליא כדי לטהר אשה לבעלה. ולא עוד: אלא כל מה שאני עושה אני נמלך במפיבשת רבי, ואומר לו: מפיבשת רבי! יפה דנת, יפה חייבתי? יפה זכיתי? יפה טהרתי? יפה טמאתי? ולא בושתי.	ואידך:											ד.
מאי קרא - (תהלים קי"ט) ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש.	רבי יהושע בריה דרב אידי:											ד.
לא מפיבשת שמו אלא איש בשת שמו, ולמה נקרא שמו מפיבשת? - שהיה מבייש פני דוד בהלכה.	תנא:											ד.
לפיכך זכה דוד ויצא ממנו כלאב.												ד.
לא כלאב שמו אלא דניאל שמו, ולמה נקרא שמו כלאב - שהיה מכלים פני מפיבשת בהלכה, ועליו אמר שלמה בחכמתו: (משלי כ"ג) בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני, ואומר: (משלי כ"ז) חכם בני ושמח לבי ואשיבה חרפי דבר.	ואמר רבי יוחנן:											ד.
ודוד מי קרי לנפשי חסיד? והכתיב (תהלים כ"ז) לולא האמתני לראות בטוב ה' בארץ חיים												ד.
למה נקוד על לולא? - אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם מובטח אני בך שאתה משלם שכר טוב לצדיקים לעתיד לבוא, אבל איני יודע אם יש לי חלק ביניהם אם לאן	ותנא משמיה דרבי יוסי:											ד.
שמא יגרום החטא												ד.
דרבי יעקב בר אידי רמי, כתיב: (בראשית כ"ח) והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך וכתבי: (בראשית ל"ב) ויירא יעקב מאד אמר: שמא יגרום החטא	כדרבי יעקב בר אידי											ד.
(שמות ט"ו) עדי יעבר עמך ה' עדי יעבר עם זו קנית עדי יעבר עמך ה' - זו ביאה ראשונה, עדי יעבר עם זו קנית - זו ביאה שניה מכאן אמרו חכמים: ראויים היו ישראל ליעשות להם נס בימי עזרא כדרך שנעשה להם בימי יהושע בן נון, אלא שגרום החטא.	כדנתיא:											ד.
עד חצות.	חכמים:											ד.
חכמים כמאן סבירא להו? אי כרבי אליעזר סבירא להו - לימרו כרבי אליעזר ואי כרבן גמליאל סבירא להו - לימרו כרבן גמליאל												ד.
לעולם כרבן גמליאל סבירא להו, והא דקא אמרי עד חצות - כדי להרחיק את האדם מן העבירה.												ד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ברכות-מאימתי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חכמים עשו סייג לדבריהם, כדי שלא יהא אדם בא מן השדה בערב ואומר: אלך לביתי ואוכל קימעא ואשתה קימעא ואישן קימעא, ואחר כך אקרא קריאת שמע ואתפלל. וחוטפתו שינה ונמצא ישן כל הלילה אבל אדם בא מן השדה בערב, נכנס לבית הכנסת, אם רגיל לקרות קורא, ואם רגיל לשנות שונה, וקורא קריאת שמע ומתפלל, ואוכל פתו ומברך וכל העובר על דברי חכמים חייב מיתה.	כדתניא:										!	◇
מאי שנא בכל דוכתא דלא קתני חייב מיתה, ומאי שנא הכא דקתני חייב מיתה?											ג	
משום דאיכא אונס שינה	איבעית אימא:										!	◇
לאפוקי ממאן דאמר תפלת ערבית רשות, קא משמע לן דחובה.	ואיבעית אימא:										!	◇
קורא קריאת שמע ומתפלל.	אמר מר:											■
מסייע ליה לרבי יוחנן												■
איזהו בן העולם הבא? - זה הסומך גאולה לתפלה של ערבית.	דאמר רבי יוחנן:										◆	◇
תפלות באמצע תקנום.	רבי יהושע בן לוי:										◆	◇
במאי קא מפלגי?											^	
אי בעית אימא קרא, אי בעית אימא סברא.											!	
אי בעית אימא סברא											■	!
גאולה מאורתא נמי הוי, אלא גאולה מעלייתא לא הויא אלא עד צפרא	דבבי יוחנן סבר:										◆	◇
כיון דלא הויא אלא מצפרא, לא הויא גאולה מעלייתא.	ורבי יהושע בן לוי סבר:										◆	◇
ואיבעית אימא קרא - ושינה מקרא אחד דרשו, דכתיב: (דברים ו') בשכבך ובקומך											■	!
מקיש שכיבה לקימה - מה קימה קריאת שמע ואחר כך תפלה, אף שכיבה נמי קריאת שמע ואחר כך תפלה	רבי יוחנן סבר:										◆	◇
מקיש שכיבה לקימה - מה קימה קריאת שמע סמוך למטתו, אף שכיבה נמי קריאת שמע סמוך למטתו.	רבי יהושע בן לוי סבר:										◆	◇
בערב מברך שתיים לפניו ושתיים לאחריה ואי אמרת בעי לסמוך, הא לא קא סמך גאולה לתפלה, דהא בעי למימר השכיבנו	מתיב מר בריה דרבינא:										ג	◇
כיון דתקינו רבנן השכיבנו, כגאולה אריכתא דמיא.	אמרי:										!	◇
דאי לא תימא הכי - שחרית היכי מצי סמיך?											ג	!
בתחלה אומר: (תהלים נ"א) ה' שפתי תפתח, ולבסוף הוא אומר: (תהלים י"ט) יהיו לרצון אמרי פי	והא אמר רבי יוחנן:										ג	!
אלא: התם כיון דתקינו רבנן למימר ה' שפתי תפתח - כתפלה אריכתא דמיא, הכא נמי, כיון דתקינו רבנן למימר השכיבנו - כגאולה אריכתא דמיא.											!	!
כל האומר (תהלים קמ"ה) תהלה לדוד בכל יום שלש פעמים - מובטח לו שהוא בן העולם הבא.	רבי אלעזר אמר רבי אבינא:											■
מאי טעמא?												^
אילימא משום דאתיא באל"ף ב"ת												!
נימא (תהלים ק"ט) אשרי תמימי דרך דאתיא בתמימי אפינן												ג
אלא משום דאית ביה (תהלים קמ"ה) פותח את ירך												!
נימא הלל הגדול דכתיב ביה: (תהלים קל"ו) נתן לחם לכל בשך												ג
אלא: משום דאית ביה תרתי.												!
מפני מה לא נאמר נ"ן באשירי? - מפני שיש בה מפתחו של שונאי ישראל, דכתיב: (עמוס ה') נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל.	רבי יוחנן:											■

disputants-חולקים-♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא-■ ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof-■
מקרא-key:	

ברכות-מאימתי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נפלה ולא תוסיף לנפול עוד, קום בתולת ישראל.	במערבא מתרצי לה הכי:											■	◇
אפילו הכי חזר דוד וסמכן ברוח הקדש, שנאמר (תהלים קמ"ה) סומך ה' לכל הנפלים.	רב נחמן בר יצחק:											■	◇
גדול מה שנאמר במיכאל יותר ממה שנאמר בגבריאל, דאילו במיכאל כתיב (ישעיהו ו') ויעף אלי אחד מן השרפים, ואילו גבי גבריאל כתיב: (דניאל ט') והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מעף ביעף	רבי אלעזר בר אבינא:											■	◇
מאי משמע דהאי אחד מיכאל הוא?												♪	
אתיא אחד אחד, כתיב הכא ויעף אלי אחד מן השרפים וכתיב התם (דניאל י') והנה מיכאל אחד (מן) השרים הראשונים בא לעזרני.	רבי יוחנן:											!	◇
מיכאל באחת, גבריאל בשנים, אליהו בארבע, ומלאך המות בשמנה, ובשעת המגפה באחת.	תנא:											■	◇
אף על פי שקרא אדם קריאת שמע בבית הכנסת, מצוה לקרותו על מטו.	רבי יהושע בן לוי:											■	◇
מאי קרא - (תהלים ד') רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה.	רבי יוסי:											■	◇